

UZASADNIENIE

Przepis art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2024 r. poz. 419), zwanej dalej „ustawą”, zawiera delegację ustawową dla Rady Ministrów do określenia, w drodze rozporządzeń, przeznaczenia pomocy finansowej stanowiącej pomoc publiczną, o której mowa w ust. 1 art. 4a, warunki jej dopuszczalności, tryb udzielania oraz sposób jej monitorowania, uwzględniając konieczność efektywnego i skutecznego wykorzystania tej pomocy oraz zapewnienia przejrzystości jej udzielania. Realizując upoważnienie ustawowe, Rada Ministrów wydała rozporządzenie z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy *de minimis* na realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport (Dz. U. poz. 2474). Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy, o której mowa w art. 4a ust. 1 ustawy. Na podstawie ww. rozporządzenia minister właściwy do spraw gospodarki może bezpośrednio udzielać pomocy finansowej stanowiącej pomoc publiczną, na działania proeksportowe polskich przedsiębiorców, tj.: udział w targach i wystawach, jako wystawca.

W obowiązującym rozporządzeniu określono przeznaczenie, warunki dopuszczalności, tryb udzielania oraz sposób monitorowania pomocy finansowej na realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport, która udzielana jest w formule pomocy *de minimis* dotąd dzięki rozporządzeniu Komisji (UE) nr1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzenie Komisji (UE) 1407/2013.

Rozporządzenie nr 1407/2013 mogło być stosowane do dnia 31 grudnia 2023 r., niemniej zgodnie z art. 7 ust. 4 tego rozporządzenia, po upływie okresu jego stosowania, wszelkie programy pomocy *de minimis* spełniające warunki w nim określone pozostają nim objęte przez kolejne sześć miesięcy. Tym samym, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy *de minimis* na realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport pomoc *de minimis* może być udzielana tylko do dnia 30 czerwca 2024 r.

Natomiast 1 stycznia 2024 r. weszło w życie nowe rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023), zwane dalej „rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2831”, które zastępuje wcześniejsze rozporządzenie

Komisji (UE) p 1407/2013 (tzw. ogólne rozporządzenie *de minimis*). W rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2831 przewidziano kluczowe zmiany w porównaniu do rozporządzenia Komisji (UE) 1407/2013, polegające przede wszystkim na:

- 1) zwiększeniu limitu pomocy *de minimis* do kwoty 300 tys. EUR w okresie 3 lat dla jednego przedsiębiorcy (dotychczas 200 tys. EUR);
- 2) usunięciu odrębnego limitu pomocy *de minimis* dla przedsiębiorstw prowadzących działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów (dotychczas 100 tys. EUR, obecnie 300 tys. EUR);
- 3) usunięciu zakazu wykorzystania pomocy *de minimis* na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów;
- 4) zmianie sposobu obliczania 3-letniego okresu przy sumowaniu limitu *de minimis* z lat podatkowych (bieżący rok podatkowy + 2 poprzednie lata podatkowe) na okres 3 minionych lat (3 x 365 dni);
- 5) dopuszczeniu udzielania pomocy przedsiębiorcom prowadzącym działalność w sektorze przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury (pod warunkiem, że kwoty pomocy nie ustalono na podstawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych do obrotu);
- 6) wprowadzeniu obowiązku prowadzenia przez państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) centralnego rejestru pomocy *de minimis* na poziomie krajowym lub unijnym (zawierającego: dane identyfikacyjne beneficjenta, kwotę pomocy, dzień udzielenia pomocy, nazwy podmiotu udzielającego pomocy, formę pomocy oraz sektor wg statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej w UE – NACE).

Zgodnie z art. 8 zdanie 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 rozporządzenie to stosuje się do dnia 31 grudnia 2030 r. Dodatkowo, przepis przejściowy art. 7 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 umożliwia udzielanie pomocy *de minimis* na warunkach określonych tym rozporządzeniem do końca czerwca 2031 r.

Celem projektowanej regulacji po pierwsze jest utrzymanie podstawy prawnej dla udzielania pomocy *de minimis* przez ministra właściwego do spraw gospodarki poprzez dostosowanie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy *de minimis* na realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport do przepisów rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831.

Kolejnym celem przygotowanej zmiany rozporządzenia jest wprowadzenie zmian, będących wynikiem wieloletniego doświadczenia przy realizacji udzielania pomocy *de minimis*. Zauważalne jest bowiem rosnące zainteresowanie przedsiębiorców uzyskaniem wsparcia na realizację przedsięwzięć branżowych związanych z udziałem w targach i wystawach jako wystawca. W latach 2021–2023 ze wsparcia przedsięwzięć branżowych skorzystało odpowiednio 61, 156 i 228 podmiotów.

Oczekiwanym efektem wejścia w życie projektowanych zmian rozporządzenia jest dofinansowanie większej liczby branżowych przedsięwzięć promocyjnych poprzez wsparcie przedsiębiorców w ich działaniach promujących eksport, co przyczyni się do wzrostu pozycji eksportowej Rzeczypospolitej Polskiej na rynku międzynarodowym.

Szczegółowe omówienie zmian.

§ 1 pkt 1 projektu rozporządzenia. W § 1 ust. 2 zmienianego rozporządzenia, wskazującego podstawę prawną udzielania pomocy, tzw. ogólne rozporządzenie *de minimis*, zastąpiono dotychczasowe rozporządzenie Komisji (UE) 1407/2013 nowym rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2831 (§ 1 pkt 1 projektu rozporządzenia).

§ 1 pkt 2 projektu rozporządzenia. W § 2 ust. 2 zmienianego rozporządzenia doprecyzowano, że pomoc jest udzielana jako dotacja na dofinansowanie kosztów udziału przedsiębiorcy promującemu własne produkty, towary i usługi w międzynarodowych targach i wystawach jako wystawca. Dodanie w obowiązującym przepisie wymogu, że ubiegający się o pomoc *de minimis* przedsiębiorca musi promować własne produkty, towary i usługi umożliwi ukierunkowanie pomocy na przedsiębiorców, którzy faktycznie ponoszą koszty produkcji i są najbardziej zainteresowani promocją swoich produktów, towarów i usług, a więc będą faktycznymi odbiorcami tego wsparcia.

§ 1 pkt 3 lit. a projektu rozporządzenia. W § 3 rozszerzono katalog przesłanek wykluczających możliwość ubiegania się o pomoc *de minimis* przed przedsiębiorcę dodając po pkt 2 zmienianego rozporządzenia nowe pkt 2a–2d. Spełnienie wskazanych w dodawanych przepisach wymogów pozwoli na ubieganie się o pomoc *de minimis* na realizację branżowego przedsięwzięcia promocyjnego. Projektowany pkt 2a w § 3 zawiera wymóg, aby przedsiębiorca wnioskujący o udzielenie pomocy publicznej nie otworzył likwidacji a podstawie przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18, z późn. zm.).

Projektowany pkt 2b w § 3 zawiera wymóg, aby przedsiębiorca nie złożył wniosku o zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej lub wykreślenie z Centralnej Ewidencji

i Informacji o Działalności Gospodarczej, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541).

Projektowany pkt 2c w § 3 zawiera wymogi, aby wobec przedsiębiorcy składającego wniosek nie zostało otwarte postępowanie upadłościowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520, z późn. zm.).

Z kolei projektowany pkt 2d zawiera wymóg, aby wobec przedsiębiorcy składającego wniosek, nie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne na podstawie przepisów rozdziału 2 działu I tytułu I ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2309, z późn. zm.).

Proponowane nowe regulacje wykluczą możliwość udzielenia pomocy publicznej na realizację branżowego przedsięwzięcia promocyjnego, w sytuacji gdy pomoc ta mogłaby zostać wykorzystana przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji finansowej w sposób nienależyty, np. na spłatę zobowiązań wobec wierzycieli.

Poza tym pomoc publiczna udzielana na podstawie rozporządzenia na realizację branżowego przedsięwzięcia promocyjnego jest bezcelowa w przypadku przedsiębiorcy, który jest w stanie upadłości czy planuje zakończenie prowadzenia działalności.

§ 1 pkt 3 lit. b projektu rozporządzenia. Zgodnie z proponowanym nowym brzmieniem pkt 4 w § 3 zmienianego rozporządzenia, przedsiębiorca wnioskujący o wsparcie na podstawie rozporządzenia, o udzielenie wsparcia może ubiegać się przedsiębiorca który poza tym, że należycie wypełnia zobowiązania wynikające z umów zawartych z ministrem właściwym do spraw gospodarki dodatkowo także nie pozostaje w sporze z ministrem właściwym do spraw gospodarki. Wprowadzenie dodatkowej przesłanki wykluczy możliwość udzielenia pomocy *de minimis* przedsiębiorcy, który na dzień składania wniosku pozostaje w sporze z ministrem właściwym do udzielenia takiego wsparcia, przykładowo z powodu konieczności wyjaśnienia nieprawidłowości w związku z uzyskaną wcześniej pomocą *de minimis*. Dotychczasowe doświadczenia ze współpracy z wnioskodawcami pokazały przypadki wnioskodawców, którzy pomimo tego, że nie rozliczyli prawidłowo otrzymanego wsparcia lub nie zakończyła się weryfikacja prawidłowego wykorzystania wcześniejszego wsparcia i istnieją przesłanki, że weryfikacja może być negatywna, składają już wnioski o wsparcie kolejnych przedsięwzięć promocyjnych.

Dodatkowo wskazać należy, że minister udzielając wsparcia dba o prawidłowe i zgodne

z zasadami gospodarowanie środkami publicznymi. A więc należy ograniczać możliwość wsparcia wnioskodawców podważających ogólne zasady udzielania pomocy *de minimis*.

Proponowany przepis ma także na celu zminimalizowanie ryzyka zawarcia umowy z przedsiębiorcą, podlegającym w chwili składania wniosku weryfikacji prawidłowości realizacji wcześniejszych umów zawartych na podstawie tego instrumentu oraz innych instrumentów pozostających we właściwości ministra właściwego do spraw gospodarki.

§ 1 pkt 4 projektu rozporządzenia. W § 6 w ust. 1 zaproponowano zmianę terminu, w którym minister właściwy do spraw gospodarki rozpatruje wnioski, wskazując termin 90 dni od dnia doręczenia kompletnego i prawidłowego wniosku. Z dotychczasowego funkcjonowania przepisów w tym zakresie wynika, że ze względu na liczbę składanych wniosków, wskazany obecnie termin 30 dni nie jest wystarczający do prawidłowego realizowania zadania ministra właściwego do spraw gospodarki. Przykładowo, w 2023 r. złożono w ciągu trzech dni naboru 511 wniosków, a w 2024 r. w ciągu jednego dnia naboru 838 wniosków. W ramach obsługi organizacyjnej, na wstępie niezbędne jest ułożenie wniosków zgodnie z kolejnością doręczenia do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki z dokładnością do setnych sekund. Jest to bardzo ważny etap, gdyż zgodnie z ustaloną kolejnością doręczenia wniosku tworzy się listę wniosków, zgodnie z którą ustala się kolejność weryfikacji, a także ustala się miejsce na liście, od którego wyczerpane zostają środki finansowe, przeznaczone na ten cel w danym roku budżetowym. Następnie złożone wnioski lub wymagane dokumenty podlegają weryfikacji, w tym także uzupełnieniu w razie takiej potrzeby. Weryfikacja wniosków wymaga niezwyklej dokładności, i jest bardzo czasochłonna, a poprawność listy kontrolują także sami wnioskodawcy. W ramach weryfikacji prowadzona jest też korespondencja z wnioskodawcami dotycząca m.in. konieczności uzupełnienia wniosku lub wymaganych dokumentów, odpowiedzi na uwagi wnioskodawców czy wysłanie informacji o wyczerpaniu środków.

Zbyt krótki termin, jak obecnie 30 dni, na wykonanie opisanych wyżej czynności, nie gwarantuje prawidłowej realizacji tego zadania w praktyce, także po stronie samych przedsiębiorców, zainteresowanych udzieleniem pomocy publicznej, którzy zostaną zobowiązani do uzupełnienia złożonych wniosków lub wymaganych dokumentów pod rygorem pozostawienia bez rozpoznania, w przypadku nieuzupełnienia.

Proponowane wydłużenie terminu do 90 dni, pozwoli na prawidłową realizację procesu składania i weryfikacji wniosków, przy uwzględnieniu wzrostu ich liczby w ostatnich latach.

Dodatkowo, w porównaniu do dotychczasowego brzmienia ust. 1, wyraz „wpływu” zastąpiono wyrazem „doręczenia”. Proponowana zmiana ma na celu ujednolicenie pojęć używanych w tej samej jednostce redakcyjnej. „Doręczenie” jest pojęciem ustawowym, z którym wiążą się skutki prawne. Wnioski rozpatrywane są w terminie określonym ustawą z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) dalej: Kpa. Na gruncie tej ustawy, datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej (art. 61 § 3 Kpa). W konsekwencji proponowanej zmiany, minister właściwy do spraw gospodarki będzie rozpatrywał wnioski według kolejności ich doręczenia do urzędu obsługującego tego ministra.

Także w ust. 2 § 6 zmienianego rozporządzenia zaproponowano nowe brzmienie przepisu, będące konsekwencją zmian w ust. 1, dotyczącego zmiany terminu, w którym minister właściwy do spraw gospodarki, w przypadku wyczerpania środków finansowych informuje o tym przedsiębiorcę pisemnie, tj. w terminie 90 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, a wniosek pozostawia się bez rozpoznania. Doprecyzowanie, że chodzi o wniosek, o którym mowa w ust. 1, czyli doręczony wniosek kompletny i prawidłowy, usunie wątpliwości, od jakiego zdarzenia będzie liczony termin 90 dni na poinformowanie – od doręczenia prawidłowego i kompletnego wniosku.

§ 1 pkt 5 projektu rozporządzenia. W § 8 zaproponowano nowe brzmienie ust. 4. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ust. 4, limit pomocy, jaka może zostać udzielona przedsiębiorcy na realizację branżowego przedsięwzięcia promocyjnego, na podstawie złożonego wniosku, wynosi 25 000 zł. Przepis ten określa górny limit pomocy. Oznacza to również, że minister właściwy do spraw gospodarki może udzielić pomocy w kwocie niższej niż limit pomocy.

W nowym brzmieniu ust. 4 proponuje się wprowadzenie ograniczenia, zgodnie z którym limit pomocy, jaka może zostać udzielona przedsiębiorcy na realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych na podstawie złożonych wniosków wynosi 125 000 zł, nie więcej niż 25 000 zł na jeden wniosek. Proponowana zmiana ma na celu określenie limitu kwoty pomocy, jaka może być udzielona przedsiębiorcy ubiegającemu się o wsparcie na realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych, w przypadku, gdy złożył on więcej niż jeden wniosek. W ciągu ostatnich lat stwierdzono przypadki, że ci sami wnioskodawcy składają do kilkudziesięciu wniosków, co jednocześnie ogranicza dostęp do wsparcia nowym wnioskodawcom. Proponowane brzmienie przepisu ust. 4 w § 8 zmienianego rozporządzenia polegające na ograniczeniu maksymalnej kwoty pomocy, jaka może być udzielona przedsiębiorcy, który

złożył kilka wniosków w jednym naborze do 125 000 zł (maksymalnie 25 000 zł na jeden wniosek), umożliwi zachowanie zasady konkurencji i udzielenie wsparcia większej liczbie nowych wnioskodawców.

Niezależnie od powyższego warto zauważyć, że w myśl art. 4a ust. 1 ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, w zakresie wspierania eksportu minister właściwy do spraw gospodarki może bezpośrednio udzielać pomocy finansowej stanowiącej pomoc publiczną, dotyczącą w szczególności realizacji branżowych projektów promocyjnych. Minister udziela pomocy na dofinansowanie kosztów realizacji branżowych przedsięwzięć promocyjnych do wyczerpania środków finansowych przeznaczonych na ten cel w danym roku budżetowym. W konsekwencji, minister właściwy do spraw gospodarki, po dokonaniu oceny konkretnego wniosku, podejmuje decyzję, czy w danym przypadku udzieli wsparcia i w jakiej wysokości. Wobec wzrastającego z roku na rok zainteresowania przedsiębiorców uzyskaniem wsparcia, a więc wzrastającą liczbą składanych wniosków, uzasadnione jest udzielanie wsparcia zarówno poniżej kwoty limitu, jak również do określonej maksymalnej kwoty dla jednego przedsiębiorcy, pozwoli bowiem wesprzeć większą ilość przedsiębiorców, zanim zostaną wyczerpane środki finansowe przewidziane na dany rok.

Należy też mieć na uwadze, że minister właściwy do spraw gospodarki, podejmując decyzję o ewentualnym wsparciu, kieruje się zasadą racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi. Zatem musi brać pod uwagę, aby wsparcia nie otrzymały przedsięwzięcia budzące wątpliwości, co do celowości takiego wsparcia lub naruszające interes publiczny, przykładowo może to dotyczyć podmiotów, które z uwagi na prowadzoną działalność gospodarczą zostały umieszczone na listach osób i podmiotów objętych sankcjami na podstawie ustaw szczególnych, m.in. polska lista sankcyjna dotycząca przeciwdziałania wspieraniu agresji i ochrony bezpieczeństwa narodowego, stworzona na podstawie decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji wydanych na podstawie ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1497 i 1859.), czy też listy sankcji sektorowych dotyczące sankcji gospodarczych nałożonych na podmioty i osoby fizyczne w oparciu o:

- informacje zawarte w rozporządzeniu Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 229 z 31.07.2014, str. 1, z późn. zm.),
- informacje zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r.

dotyczącym środków ograniczających skierowanych przeciwko prezydentowi Aleksandrowi Łukaszenko i niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz. Urz. UE L 134 z 20.05.2006, str. 1, z późn. zm.),

– informacje zawarte w rozporządzeniu Rady (UE) 2017/1509 z dnia 30 sierpnia 2017 r. dotyczącym środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 329/2007 (Dz. Urz. UE L 224 z 31.08.2017, str. 1, z późn. zm.).

§ 1 pkt 6 i 7 projektu rozporządzenia. Konsekwencją zmian proponowanych w zmienianym rozporządzeniu w § 3 pkt 2a–2d jest konieczność aktualizacji wzoru wniosku o dofinansowanie kosztów realizacji branżowego przedsięwzięcia promocyjnego (Załącznik nr 1). Zmiany dokonano w dotychczasowych pkt 2–5 Części IV – OŚWIADCZENIE, uwzględniając w pkt 2–5 dodane w § 3 pkt 2a–2d wymogi (na dzień składania wniosku: nieotworzona likwidacja przedsiębiorcy na podstawie ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeksu spółek handlowych, niezłożenie wniosku o zawieszenie lub wykreślenie z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz wobec którego na dzień składania wniosku nie zostało otwarte postępowanie o ogłoszenie upadłości na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe lub nie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne. Zaktualizowano brzmienie pkt 8 (dotychczasowy pkt 4), uzupełniając oświadczenie o należyтым wypełnianiu zobowiązań wynikających z umów zawartych z ministrem właściwym do spraw gospodarki o przesłankę niepozostawania przez przedsiębiorcę w sporze sądowym z ministrem właściwym do spraw gospodarki, wynikającą ze zmienianego § 3 pkt 4. Dotychczasowe pkt 2–4 oznaczono odpowiednio jako pkt 7 i 8.

Konsekwencją zmian proponowanych w § 3 pkt 2a–2d zmienianego rozporządzenia jest także konieczność aktualizacji wzoru Sprawozdania z realizacji branżowego przedsięwzięcia promocyjnego (Załącznik nr 2). Zmiany dokonano w pkt 2–7 Części IV – OŚWIADCZENIE, uwzględniając w pkt 2–5 i 11 dodane w § 3 pkt 2a–2d i pkt 4 wymogi. Dotychczasowe pkt 2–7 oznaczono odpowiednio jako pkt 7–11.

Przepisy przejściowe – § 2 projektu rozporządzenia.

W ust. 1 § 2 projektu rozporządzenia zaproponowano możliwość stosowania przepisów dotychczasowych do umów zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia. Oznacza to, że w przypadku umów zawartych do 30 czerwca 2024 r. podstawą

udzielenia pomocy *de minimis* będzie dotychczasowe rozporządzenie Komisji (UE) 1407/2013.

W ust. 2 § 2 projektowanego rozporządzenia proponuje się, aby do umów zawieranych po dniu wejścia w życie projektowanego rozporządzenia na podstawie wniosków złożonych w postępowaniach wszczętych przed tym dniem, zastosowanie miały przepisy projektowanego rozporządzenia. Proponowane rozwiązanie umożliwi, w przypadku umów zawieranych od 1 lipca 2024 r., udzielanie pomocy *de minimis* na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831.

Celem rozwiązania proponowanego w ust. 1 i 2 § 2 projektu rozporządzenia jest zapewnienie równego traktowania wnioskodawców.

W ust. 3 § 2 projektowanego rozporządzenia wskazano, że wnioski wymagające uzupełnienia w zakresie wynikającym z przepisów projektowanego rozporządzenia będą uzupełnione po wezwaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Wezwanie do uzupełnienia wniosku nastąpi zgodnie z § 5 ust. 3–5 obowiązującego rozporządzenia. Zatem w przypadku gdy wniosek lub wymagane dokumenty są niekompletne lub nieprawidłowe, minister właściwy do spraw gospodarki wzywa pisemnie przedsiębiorcę do ich uzupełnienia lub poprawienia w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

Jeżeli jednak po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przedsiębiorca nie uzupełni lub nie poprawi wniosku lub wymaganych dokumentów, wniosek pozostawia się bez rozpoznania (§ 5 ust. 3). W przypadku gdy po uzupełnieniu lub poprawieniu wniosku lub wymaganych dokumentów, zgodnie z ust. 3, nadal są one niekompletne lub nieprawidłowe, minister właściwy do spraw gospodarki ponownie wzywa pisemnie przedsiębiorcę do ich uzupełnienia lub poprawienia w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania (§ 5 ust. 4). Natomiast wniosek lub wymagane dokumenty, które nie zostały uzupełnione lub poprawione w trybie określonym w ust. 4 § 5 obowiązującego rozporządzenia, pozostawia się bez rozpoznania (ust. 5 § 5).

§ 3 projektu rozporządzenia – wejście w życie. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nastąpi z dniem 1 lipca 2024 r., z w wyjątkiem przepisów § 1 pkt 2–7, które wejdą w życie z dniem 1 grudnia 2024 r. Oznacza to, że wszystkie zmiany wprowadzane projektowanym rozporządzeniem, stanowiące wyłączną i bezpośrednią konsekwencję przyjęcia przez Komisję (UE) rozporządzenia 2023/2831 określone w § 1 pkt 1 będą obowiązywały z dniem 1 lipca 2024 r. Konieczność pilnego dostosowania przepisów krajowych wynika z wejścia w życie od 1 stycznia 2024 r. nowego rozporządzenia Komisji(UE)

2023/2831, które zastępuje rozporządzenie Komisji (UE) 1407/2013 po jego wygaśnięciu. Natomiast zgodnie z art. 8 zdanie drugie rozporządzenia Komisji (UE) 1407/2013 rozporządzenie to stosowało się do dnia 31 grudnia 2023 r. Z kolei zgodnie z przepisem przejściowym art. 7 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 1407/2013, po upływie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia wszelkie programy pomocy *de minimis* spełniające warunki określone w tym rozporządzeniu pozostają objęte niniejszym rozporządzeniem przez kolejne sześć miesięcy, a termin ten upływa 30 czerwca 2024 r.

Natomiast proponowany termin wejścia w życie pozostałych zmian wynikających z § 1 pkt 2–7 projektowanego rozporządzenia z dniem 1 grudnia 2024 r. pozwoli na zastosowanie proponowanych zmian do rozporządzenia (poza zmianą wynikającą bezpośrednio z przyjęcia Komisję (UE) rozporządzenia 2023/2831) dla kolejnych naborów wniosków, jednocześnie nie zmieniając warunków dla wniosków już złożonych, co zapewni równe traktowanie wszystkich wniosków złożonych w naborze, który rozpoczął się 20 grudnia 2023 r. oraz nie zmienianie warunków naboru w trakcie oceny wniosków.

Informacje końcowe.

Projektowane rozporządzenie wpłynie pozytywnie na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, ponieważ doprecyzuje warunki udzielania pomocy, a także również daje możliwość skorzystania z pomocy publicznej na dofinansowanie kosztów realizacji branżowych przedsięwzięć promocyjnych na podstawie nowego rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831, które zastępuje rozporządzenie (UE) 1407/2013 po jego wygaśnięciu.

Projektowana regulacja nie nakłada na podmioty objęte jej oddziaływaniem dodatkowych obowiązków, a jedynie reguluje warunki przyznawania wsparcia ze środków publicznych na projekty przez nie realizowane. W wyniku wprowadzenia niniejszej regulacji w życie adresaci aktu prawnego nie będą zobowiązani do dostosowania prowadzonej działalności do wymagań prawa, bowiem niniejsze rozporządzenie takich wymagań nie nakłada.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, w związku z czym nie zostanie przekazany do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega

notyfikacji Komisji Europejskiej w tym zakresie.

Projektowane regulacje nie będą wymagały notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Projektowane rozporządzenie jest zgodne z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie. Projekt nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.